

مقایسه حساسیت آزمایشگاهی سفپیم با سایر آنتی بیوتیکهای وسیع الطیف بر علیه باسیل‌های گرم منفی واستافیلوکوک اورئوس در مرکز آموزشی - درمانی امام خمینی (ره) کرمانشاه

بابک صیاد^{۱*} ، علیرضا جانبخش^۱ ، منصور رضایی^۲ ، سید حمید مدنی^۳ ، نادیا اسدی^۴ ، الهام سیاه کمری^۵

۱. متخصص بیماریهای عفونی و گرمسیری، استادیار دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه
۲. متخصص آمار حیاتی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه
۳. متخصص پاتولوژی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه
۴. پزشک عمومی

* آدرس برای مکاتبه: کرمانشاه، خیابان نقلیه، بیمارستان امام خمینی(ره)، بخش عفونی، تلفاکس: ۰۸۳۱۷۲۲۴۵۱۶ ، babaksayad@yahoo.com
دریافت مقاله: آبان ماه هشتاد و چهار پذیرش برای چاپ: تیرماه هشتاد و پنج

چکیده

سابقه و هدف: مقاومت آنتی میکروبیال یکی از عمده ترین معضلات بهداشتی در دنیا محسوب می شود که مهمترین علت آن ، مصرف بی رویه آنتی بیوتیکها ناشی از ضعف اطلاعات اپیدمیولوژیک و میکروبیولوژیک است. این مطالعه به منظور تعیین حساسیت آزمایشگاهی باسیلهای گرم منفی واستاف اورئوس به سفپیم و سایر آنتی بیوتیکهای وسیع الطیف انجام گرفت.

روش کار: این مطالعه توصیفی - مقطعی طی سال ۱۳۸۳ در مرکز آموزشی درمانی امام خمینی (ره) کرمانشاه انجام شد و طی آن نمونه های بالینی ارسال شده از کلیه بخشهای بیمارستان در محیطهای استاندارد کشت داده و با استفاده از روش های معمول جمعاً ۵۰۰ ایزوله سودوموناس آئروژینوزا ، کلبسیلا ، ایکولای واستاف اورئوس به ترتیب شناسایی وارد مطالعه شد و حساسیت آزمایشگاهی آنها نسبت به سفپیم درمقایسه با سایر آنتی بیوتیکهای وسیع الطیف با روش دیسک دیفیوژن مورد بررسی قرار گرفت. یافته ها با آزمون مربع کای در مرز معنی داری روی $P < 0/05$ تحلیل شدند.

یافته ها: از ۵۰۰ ارگانیزم جدا شده ۱۷۹ مورد ایکولای ، ۱۷۹ مورد کلبسیلا ، ۷۶ مورد استاف اورئوس و ۶۶ مورد سودوموناس آئروژینوزا بود. میزان حساسیت ارگانیزمهای بالا نسبت به سفپیم تفاوت آماری معنی داری داشت ($P < 0/0001$) ، طوریکه بیشترین میزان حساسیت مربوط به ایکولای با $68/8\%$ و کمترین میزان آن مربوط به سودوموناس آئروژینوزا با 3% بود. همچنین موثرترین آنتی بیوتیک علیه سودوموناس ، کلبسیلا ، ایکولای و استاف اورئوس ، ایمی پنم به ترتیب با $28/8\%$ ، $95/5\%$ ، $99/4\%$ و $90/8\%$ حساسیت و کم اثرترین آنتی بیوتیک علیه سودوموناس و ایکولای ، سفتریاکسون به ترتیب با حساسیت $67/6\%$ ، $1/5\%$ و کم اثرترین آنتی بیوتیک علیه کلبسیلا ، سفپیم با حساسیت 19% و درمورد استاف اورئوس ، سفنازیدیم با حساسیت 50% بود. بیشترین میزان مقاومت به آنتی بیوتیکهای تحت مطالعه به ترتیب در بخشهای سوختگی ($75/55\%$) و ICU ($54/92\%$) و کمترین مقاومت در بخشهای سربایی ($10/91\%$) و عفونی ($24/76\%$) مشاهده شد.

نتیجه گیری: نتایج پژوهش ما درمورد میزان حساسیت باسیلهای گرم منفی واستاف اورئوس نسبت به سفپیم حاکی از جایگاه پایین این آنتی بیوتیک بود که با مطالعات خارج از کشور تفاوت فاحشی داشت و مؤید استفاده بی رویه از سفالوسپورینها خصوصاً نسل سوم در مرکز ما است که مکانیسمهای مقاومت مشابهی با سفپیم دارند، همچنین میزان حساسیت نسبت به سایر آنتی بیوتیکهای وسیع الطیف چندان رضایت بخش نبود و اثربخشی نسبتاً مناسب ایمی پنم نیز ممکن است ناشی از مصرف محدود این دارو و تفاوت مکانیسمهای مقاومت به آن نسبت به آنتی بیوتیکهای رایج باشد. این نتایج هشدار جدی در نحوه استفاده از آنتی بیوتیکها محسوب شد. و توجه ویژه به استراتژی های آکادمیک درمانی را ضروری می نماید.

واژگان کلیدی: باسیل گرم منفی ، استاف اورئوس ، سفپیم ، کرمانشاه